

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Cátia Correia Moreira

κατά

Município de Portimão

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, και ιδίως το άρθρο της 2, παράγραφος 1, στοιχείο δ', έχει την έννοια ότι ένα πρόσωπο που έχει συνάψει με τον μεταβιβάζοντα σύμβαση για την κάλυψη θέσεως εμπιστοσύνης, κατά την έννοια της επίμαχης στην κύρια δίκη εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως, μπορεί να θεωρηθεί «εργαζόμενος» και να τύχει της προστασίας που παρέχει η οδηγία αυτή υπό την προϋπόθεση εντούτοις ότι προστατεύεται ως εργαζόμενος από την κανονιστική αυτή ρύθμιση και ότι, κατά τον χρόνο της μεταβιβάσεως, έχει σύμβαση εργασίας, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Η οδηγία 2001/23, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση μεταβιβάσεως, κατά την έννοια της οδηγίας αυτής, και εφόσον ο διάδοχος είναι δήμος, επιβάλλει ως προς τους εργαζομένους τους οποίους αφορά η μεταβίβαση, αφενός, τη συμμετοχή σε δημόσιο διαγωνισμό και, αφετέρου, τη δημιουργία νέας έννομης σχέσεως με τον διάδοχο.

(¹) EE C 268 της 30.7.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Terre wallonne ASBL κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-321/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2001/42/EK — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Απόφαση της Κυβέρνησης — Καθορισμός των στόχων διατήρησης για το δίκτυο Natura 2000, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Έννοια των «σχεδίων και προγραμμάτων» — Υποχρέωση εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων)

(2019/C 263/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Terre wallonne ASBL

κατά

Région wallonne

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, έχει την έννοια ότι απόφαση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, με την οποία όργανο ενός κράτους μέλους καθορίζει, σε περιφερειακό επίπεδο για το δίκτυο του Natura 2000, στόχους διατήρησης που είναι ενδεικτικοί, ενώ οι στόχοι διατήρησης που εφαρμόζονται σε επίπεδο τόπων έχουν κανονιστική ισχύ, δεν συγκαταλέγεται στα «σχέδια και προγράμματα», κατά την έννοια της οδηγίας αυτής, για τα οποία η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων είναι υποχρεωτική.

(¹) ΕΕ C 259 της 23.7.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Ιουνίου 2019 [αίτηση του Szekszárdi Járásbíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ágnes Weil κατά Géza Gulácsi

(Υπόθεση C-361/18) (¹)

*(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Άρθρο 66 — Πεδίο εφαρμογής *ratione temporis* — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Άρθρο 1, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο α' — Εξαιρούμενοι τομείς — Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων — Άρθρο 54 — Αίτηση για έκδοση βεβαιώσεως περί εκτελεστότητας της αποφάσεως που εξέδωσε το δικαστήριο προελεύσεως — Δικαστική απόφαση για απαίτηση απορρέουσα από τη λύση των περιουσιακών σχέσεων που προκύπτουν από μη καταχωρισμένη σχέση συμβιώσεως)*

(2019/C 263/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szekszárdi Járásbíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ágnes Weil

κατά

Géza Gulácsi

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους, το οποίο επιλαμβάνεται αιτήσεως για την έκδοση βεβαιώσεως περί εκτελεστότητας αποφάσεως εκδοθείσας από το δικαστήριο προελεύσεως, οφείλει –σε μια περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης όπου το δικαστήριο που εξέδωσε την προς εκτέλεση απόφαση δεν απεφάνθη, κατά την έκδοσή της, επί της δυνατότητας εφαρμογής του κανονισμού αυτού– να εξακριβώσει αν η διαφορά εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού.